

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 14

Ο "ΔΙΩΓΜΟΣ",

Δ'

Τὸ πλήγμα τὸ ὁποῖον καιηνέχθη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους κατὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι σχολείων τῆς ξένης ὑπηκοότητος καὶ θρησκείας καλογηρικῶν ταγμάτων ὑπῆρξε τόσον ὀδυνηρόν, ὥστε ἐν τῇ συγχύσει των ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὰς παραδοξοτέρας τῶν συκοφαντιῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος δι' ἐπινοήσεως καταφόρων ψευδῶν, εἰς τὰ ὁποῖα πρῶτοι αὐτοὶ δὲν πιστεύουν. Διότι γνωρίζουν πολὺ καλὰ ὅτι ἡ ἀνεξιθρησκεία ἐν Ἑλλάδι ἐξικνεῖται μέχρις ἀδικίας προφανεστάτης κατὰ τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ κράτει ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγνωρισμένης ἐκκλησίας, ἀδικίας λαμβανούσης τὴν μορφήν παραδόξου μεροληψίας ὑπὲρ τῶν ξένων ἐν τῇ χώρᾳ θρησκευμάτων. Οὔτε τὸ κράτος, οὔτε ἡ ἐκκλησία μας οὔτε οἰσοδήποτε ἄλλος διενεόθη νὰ θίξῃ οἰουοδήποτε παρ' ἡμῖν ἐτεροδόξους, ἀπέδειξε δ' ὅτι τὸ θρησκευμα τῶν ἑλλήνων πολιτῶν οὐδέποτε ἐθεωρήθη ὡς κώλυμα εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐθνικότητος των εἶναι ὅτι ἐτεροδόξους εὐρίσκομεν εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Εἰς αὐτὴν τὴν Ριζάρειον ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν σχολὴν ἔχομεν τρεῖς καθηγητὰς ἀνήκοντας εἰς τὸ ρωμαϊκὸν δόγμα ἐπὶ συνολικοῦ ἀριθμοῦ 15 καθηγητῶν αὐτῆς, ἐνῶ, ὅταν πρὸ δωδεκαετίας τὸ ἐν Ρώμῃ λατινικὸν σεμινάριον τοῦ ἀγ. Ἀθανασίου διεπραγματεύετο τὴν πρόσληψιν ὀρθοδόξου ἑλληνιστοῦ πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀπήγγειλε παρ' αὐτοῦ πρότερον νὰ ἀσπασθῇ τὴν θρησκείαν τῆς Ρώμης, ἐπειδὴ δὲ ὁ ὀρθόδοξος καθηγητὴς ἀπέρριψε μετ' ἀποτροπιασμοῦ τὴν ἀξίωσιν, ἐματαιώθη ἡ πρόσληψίς του.

Οἱ συκοφάνται ἡμῶν γνωρίζουσιν ἐπ' ἴσης καλῶς ὅτι δὲν διώκεται παρ' ἡμῖν ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, διότι οὐ μόνον ἀπὸ καταβολῆς τοῦ νέου ἑλληνικοῦ κράτους ἡ μόνη ὑποχρεωτικῶς ἐν τε τοῖς σχολείοις τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἀπαξάσασι διδασκομένη ξένη γλῶσσα εἶναι ἡ γαλλικὴ, ἐλευθέρως δ' ἀσκεῖται ἡ τῆς γλώσσης ταύτης διδασκαλία ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν λαϊκῶν λεγομένων γαλλικῶν σχολείων,

εἰς τὰ ὁποῖα παρεσχέθη ἡ αἰεὶ ἐλευθέρως λειτουργίας, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας λειτουργούσαις σχολαῖς τοῦ ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ μόνη ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἐδιδάσκετο ἐκ πασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

Οἱ ἐνεκα τῆς τέως ἀδιαφορίας καὶ ἀδρανείας τῶν τὰ δημοσία ἀσκούντων συνειθίσαντες νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς εἰς ἐλευθέραν Κέρκυραν καὶ κράτος ἀσύδοτον, εὐλόγως ἀποθρασυνθέντες καὶ καταπλαγέντες διὰ τὴν ἔστω καὶ ἀργά, ἀλλ' ὅπωςδήποτε ἀνανήψασαν ἑλληνικὴν κρατικὴν συνείδησιν, γνωρίζουσιν ἄριστα ὅτι τὸ σκληρὸν δι' αὐτοὺς, ἀλλὰ σωτήριον διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μέτρον ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπαίσχυντον προπαγάνδαν καὶ τὸν προσηλυτισμὸν τὸν ὁποῖον ἀσκοῦσι τὰ καλογηρικὰ των τάγματα εἰς τὰς τάξεις τῶν εἰς τὰ σχολεῖα των φοιτῶντων ἑλληνοπαίδων, ἡ εἰδικώτερον δὲ εἰς τὴν σκανδαλώδη των οὐνιῶν εἰς τὰς διαμάχας τῆς ἐν Λυῶν ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς κοινότητος, προσηλυτιστικὴν ἀνάμειξιν. Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἐν Ἑλλάδι οὐνῖται διεμαρτύροντο μετ' ἀγανακτήσεως κατὰ τῆς αἰτιάσεως ὅτι διεξάγουσι προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ ρωμαϊσμοῦ μεταξὺ τῶν ἑλλήνων ὀρθοδόξων, ἀπέστειλλον εἰς Λυῶν ἕνα τῶν ἀρχισυνιτῶν διὰ νὰ ἐκμεταλλεσθῇ τὰς διενέξεις τῶν ἐκεῖ ὀρθοδόξων, ὧν ἡ ἐτέρα μερὶς ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἐμπαθείας εἶχεν ἀπειλήσει ἐξόμωσιν εἰς τὴν οὐνίαν καὶ ἐπικαλεσθῇ τὴν οὐνιτικὴν ἀρωγήν. Πόσον καὶ ἐκ τούτου τοῦ περιστατικοῦ ἀποβαίνει κατάδηλον ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν οἱ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς των ἰδιότητος μετὰ τοσοῦτου ζήλου κοπτόμενοι παρ' ἡμῖν οὐνῖται, μαρτυρεῖ ἡ τελεία ἀγνοία τῆς ψυχολογίας τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τὰς διενέξεις μικροφιλοτιμίας, ἡ ὁποία συνήθως καὶ κατὰ κανόνα εἶνε ἐφήμερος. Τὴν πλάνην των εἶχον κατανοήσει οἱ οὐνῖται, ὅταν, μετὰ ὀλιγοχρόνιον, ὡς εἰκόσ, διαμορφήν ἐν Λυῶν ἐξεδιώχθησαν ἐκεῖθεν κακῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐπικαλεσθέντων τὴν προστασίαν των. Ἄλλὰ τὸ λυπηρὸν τοῦτο ἐπείσοδιον ὑπῆρξε κατὰ τοῦτο εὐτυχές, ὅτι ἐχρησίμωσεν εἰς τοὺς τὰ κοινὰ παρ' ἡμῖν

ιθύνοντας ὡς χειραπτη ἀπόδειξις πάντων τῶν ἀδιλείπτως καταγγελλομένων περὶ τῶν προθέσεων, τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου οὐ μόνον τῶν οὐνιτῶν μεθ' ὅλου τοῦ συμπλέγματος τῶν ναῶν, τῶν σχολείων, τῶν ὀρφανοτροφείων, τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν εὐρυτάτων διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι μέλλουσαν δρασίην σχεδίων των, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων σχολείων τῶν ξένων καλογηρικῶν ταγμάτων.

Ἐὰν οἱ εἰς τὰ προσηλυτιστικὰ καὶ τὰ ὑλικά αὐτῶν συμφέροντα πληγέντες ἐτερόδοξοι μοναχοὶ ἦσαν εἰλικρινεῖς καὶ τίμοι ἄνθρωποι, θὰ ὄφειλον, ἅμα τῇ λήψει τοῦ μέτρου τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰς τὰ δημοτικά των σχολεῖα φοιτήσεως τῶν ἑλληνοπαίδων, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτὸ ἀγογγύστως, εἰς δὲ τοὺς καὶ ἔξωθεν ἐρωτῶντας αὐτοὺς νὰ ὁμολογῶσιν ὅτι ἀσκοῦσι θρησκευτικὴν προπαγάνδαν μεταξὺ τῶν ἑλληνοπαίδων, βλάπτουσι δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν των συνείδησιν. Ἐφ' ὅσον δὲ δὲν τοῖς ἦσαν ἀρεστά τὰ ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν ἑλλήνων πολιτῶν μέτρα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, θὰ ἔπρεπε νὰ δέσσωσιν τὰς ἀποσκευὰς των καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς ἄλλας χώρας, ὅπου δὲν ἀσκοῦνται τοιοῦτοι βάρβαροι «διωγμοὶ» κατ' αὐτῶν.

Δὲν τὸ ἔπραξαν. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πάντα λίθον ἐκίνησαν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐν Ἑλλάδι παραμονὴν των, ἐναυθὰ μὲν ἀσυστόλως, ἀξιωματικῶς καὶ θρασέως ἀπαυθαδιάζοντες πρὸς τὰς ἀρχάς, εἰς τὸν ἔξω δὲ κόσμον πᾶσαν μὲν ἀναλήθειαν σπερμολογοῦντες, μόνον δὲ τὴν μόνην μὴ ὁμολογοῦντες ἀλήθειαν: ὅτι διώκονται διὰ τὴν καταρραζομένην ὑπ' αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν φθοράν.

Ἀλλὰ λανθάνονται συλλαμβανόμενοι εἰς ἑμμέσους ὁμολογίας. Ὁ περὶ τοῦ «διωγμοῦ» κραυγάζων ἐν ταῖς «Echos d' Orient» ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν: πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διατυπῶνται αἰτίσεις κατὰ τῶν σχολείων τῶν λατινικῶν ταγμάτων ἐὰν οἱ μαθηταὶ των, «μετὰ σύγκρισιν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὴν κατολικὴν καὶ ὠχρωμένοι μὲ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τὴν ὁποίαν τοῖς ἐξασφαλίζει τὸ σύνταγμα, μεθίστανται πρὸς τὴν τελευταίαν»; Παρατεθείτω καὶ τὸ κείμενον αὐτολεξεί: «Si des jeunes gens, après avoir comparé l' Eglise orthodoxe à la catholique et forés de la liberté de conscience que leur assure la Constitution, passent à cette dernière, quel grief peu-ten faire à leurs éducateurs?»

Πρὸς μικρὰ παιδία συνειθισμένοι ὄντες νὰ ὁμιλῶσιν οἱ μικροπόνηροι καὶ ἐκλαμβάνοντες καὶ ἐπιδεικνύοντες ὡς μεγάλα κατορθώματα τὰς εὐκόλους ἐπὶ τῶν ἀπλάστων παιδικῶν ψυχῶν νίκας, ἐκλαμβάνουσιν

ὡς πολὺ ἀφελεῖς καὶ τοὺς ἀναγνώστας των. Ἐχόντων ἐλευθερίαν θρησκευτικῆς συνειδήσεως τὰ παιδία, γνωρίζουν καὶ ἀσκοῦν τὸ συνταγματικόν των δικαίωμα κατέχουν τελείως τὰ τῆς θρησκείας καὶ ἐκκλησίας καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς Ρώμης, προβαίνουσιν εἰς συγκρίσεις τῶν θρησκευτῶν τούτων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐμβριθεῖς, καὶ δὲν ἀργοῦν νὰ κατανητήσωσιν εἰς τὸ πόρισμα τῆς ὑπεροχῆς τῆς ρωμαϊκῆς θρησκείας καὶ ἐκκλησίας συνεπεῖρα τοῦ ὁποίου καὶ ἀποφασίζουσι τὴν ἀπάντησιν μὲν τῆς ὀρθοδοξίας, τὴν μετὰστασιν δὲ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης! Ταῦτα, εἴτε εἶνε πραγματικὰ καὶ ἐνσυνείδητος ἐμπαιγμὸς τῆς νοσημοσύνης τῶν πρὸς οὓς ἀποτείνονται οἱ γράφοντες, εἴτε ἔσχατος ἀδιεξόδου ἀμηχανίας καταφύγιον, ἀποτελοῦσι περὶ φανῆ ὁμολογίαν τῆς προπαγάνδας τῆς πρὸς προσηλυτισμὸν ἐν τοῖς σχολείοις των ἀσκουμένης ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν εἰς αὐτοὺς παραδιδδομένων «πρὸς διαπαιδαγώγησιν» ἀνυπερασπίστων ὀρθοδόξων ἑλληνοπαίδων ἐφ' ὅσον δὲ προβάλλουσιν ὡς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐπιχειρήματα τὴν ὑπὸ τοῦ συντάγματος ἀπαγόρευσιν τῆς «βίβλιν μόνον ἀσκουμένης προπαγάνδας» («d' ailleurs la Constitution ne condamne que la propagande qui se fait par violence»), ἔτι ἅπαξ ἑμμέσως συνὸμολογοῦσιν ὅτι ἀσκοῦσι μὲν προπαγάνδαν ἐπὶ τῶν παιδίων, ἀλλ' ἢ προπαγάνδα αὐτὴ εἶνε ἡλία καὶ γίνεται διὰ τῆς πειθοῦς, οὐχὶ δὲ διὰ τῆς βίας. Κατ' ἀκολουθίαν εἶναι, οἱ ἄνθρωποι, ἀκαταδίωκτοι, καὶ κακῶς κατηγοροῦνται ὡς διενεργοῦντες μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων μαθητῶν των «ἀντισυνταγματικὴν» προπαγάνδαν!

Ἀπόκειται τῶρα νὰ συμπεράνωμεν ἐν τοῖς ἐφεξῆς

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

1. Διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῶν φρονημάτων του.

Εἰς πάντα χριστιανὸν ἐπιβεβλημένον καθήκον εἶναι ἡ μελέτη τῆς ἁγίας Γραφῆς, καθήκον τὸ ὁποῖον περισσότερον πάντων ἔχει κατανοηθῆ παρὰ τῶν Διαμαρτυρομένων, παρὰ τοῖς ὁποῖοις ἐν πάσῃ οὐκία πολυτελής ἢ καὶ ἀπλή ἔκδοσις τῆς ἁγίας Γραφῆς ὑπάρχει καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν χρησιμοποιεῖται εἰς κοινὴν ἀνάγνωσιν μετὰ διαφόρων ὄραιοτάτων θρησκευτικῶν ὁμιλιῶν, τῶν ὁποίων καὶ τινες ἀριστοὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μεταφράσθησαν καὶ ἄλλαι πρωτοτύπως συνεγράφησαν. Ἀλλ' ἂν, ὡς πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ, παρ' ἡμῖν τὸ καθήκον τοῦτο παραμελεῖται μὲν χρι τοῦ βαθμοῦ καὶ νὰ ἀγνοῖται, ὅμως, τοῦλάχιστον

διὰ τὸν ἱεροκήρυκα, ἢ μὴ ἐπιτέλεις του εἶναι δεινὸν παράπτωμα.

Ὡ; ἤδη ἀνεπύχθη, ὁ ἱεροκήρυξ ὀφείλει ἐξαγιασθεῖς νὰ διατηρῇ τὴν πίστιν του ἀλώβητον καὶ ζέουσαν. Ἄλλὰ πῶς ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς συνεχοῦς μελέτης τῆς ἁγίας Γραφῆς θὰ κατορθώω νὰ ἐμπεδώσῃ τὰ φρονήματά του; Ἐάν ὁ ἄρχων τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ κόσμου τούτου αὐτὸν τὸν Κύριον ἐτόλμησε νὰ πειράξῃ, πόσῳ μᾶλλον τοὺς κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρους, ἡμᾶς; «Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται ὅπου καλάμη καὶ χόρτον, λέγει ὁ θεὸς Χρυσόστομος, καὶ ξύλον, ἀλλ' ὅπου κείται χρυσὸς ἢ ἄργυρος ἢ μαργαρίτης· οὕτως ὁ διάβολος οὐκ εἰσέρχεται ὅπου πόρνος, ἢ βέβηλος, ἢ ἄρπαξ, ἢ πλεονέκτης, ἀλλ' ὅπου οἱ τὸν ἔρχομον βίον διάγοντες». Περισσότεροι εἶναι λοιπὸν οἱ πειρασμοὶ τῶν μοναζόντων καὶ ἀφισρούντων, ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπερησίαν τοῦ Ἐθαγγελίου, ὡς οἱ ἱεροκήρυκες. «Ὡ; λέων ὀρυόμενος ζητῶν τίνα καταπίῃ» περιέρχεται ὁ ὀλεθροποιὸς διάβολος καὶ λύκοι ἐν ἐνδύμασι προβάτων «τὴν ἡμερον περικείμενοι δορὰν καὶ τῷ σχήματι τοὺς ἀνάκους; ἀπατώντες, τὸν φθοροποιὸν τῆς ἀσεβείας ἐκ τῶν ὀδόντων προχέουσιν ἰὸν» καθ' ἑ καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος γράφει. Ἐναντίον τῶν τελευταίων τούτων μάλιστα, τῶν αἰρετικῶν, ὡς καὶ τῶν ἡμιμαθῶν, τῶν διαστρεβλούντων τὴν ἀληθῆ διδασκαλίαν, ἀδιακρίτως προθέσεως, διὰ νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἀκλόνητος ὁ ἱεροκήρυξ ὀφείλει νὰ ἔχη ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς ἁγίας Γραφῆς, ὥστε τὸ θερησκευτικόν του φρόνημα νὰ εἶναι ἠδρακωμένον.

Ἡ τροφή εἶναι διαρκῆς ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν αὔξησιν καὶ συντήρησιν τοῦ σώματος. Ὡ; τροφή παρουσιάζεται ὑπὸ τῆς ἁγίας Γραφῆς ἢ μελέτη τῶν θείων ρημάτων. Τὸν στίχον τοῦ Δευτερονομίου 8, 3 «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνον ζήσεις ἀνθρώπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ» ἐπαναλαμβάνει εἰς τὸν πειράζοντα αὐτὸν ὁ Κύριος. Τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχουσι πλεῖστα γραφικὰ χωρία. Ἐν Παροιμίαις παρίσταται ἡ σοφία οἰκοδομήσασα μέγαρον καὶ τράπεζαν παραθέσασα καὶ διὰ τῶν θεραπόντων τῆς τοὺς πάντας καλοῦσα εἰς τὴν πνευματικὴν πανδαισίαν· «ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρχων καὶ πίετε οἶνον, ὃν ἐκέρασα ἡμῖν· ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε· καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν». Δεινὸς «ὁ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου» ὁ πρὸ τῆς ἐπι γῆς θεοφανείας. Κατὰ τὸν λιμὸν τοῦτον, καθ' ὃν οἱ ἀνθρώποι ἐζητοῦν τὸν Θεὸν «εἰ ἄρα ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὗροιν», προσέφερον οὕτως ὡς βρῶμα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ θέλημα

τοῦ πέμψαντος αὐτὸν Πατρὸς καὶ ἀφοῦ «ἐμῶραν τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου», ἀπέδειξε δηλαδὴ ταύτην ἀνεπαρκῆ, ἀπέστειλε τοὺς σπειρόντας τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ οὕτως ἠὶδόκησε διὰ τῆς θεωρουμένης ὑπὸ τῶν δοκησιόφων «μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας». Ὡς τε, ὅπως ὁ καλῶς διαιτώμενος κατοχυρώνει ἑαυτὸν ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν, οὕτω καὶ ὁ διὰ τῆς συνεχοῦς μελέτης τῆς ἁγίας Γραφῆς τινούμενος ψυχικῶς θὰ διεξαγάγῃ εὐκολώτερον τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε. Ἡ πίστις τοῦ Ψαλμοῦδοῦ ἦτο ἀσφαλῆς. διότι αὐτὸς οὕτως ἐξηγεῖ· «ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν... ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.» Ὁ δὲ ἀπ. Παῦλος, ἀναφέρων τοὺς κινδύνους τῆς πίστεως καὶ τοὺς πλανῶντας καὶ πλανωμένους, συνιστᾷ εἰς τὸν Τιμόθεον· «μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστεύθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» καὶ «ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ

Καθηγητῆς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Σημεῖα καιρῶν.

Δὲν ἦτό τι ἀσύνητες εἰς τὰς τάξεις τῶν ὀρθολογιστῶν ἢ ἀπόκρουσις μὲν τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς θρησκείας, ἢ μεγίστη δ' αὐτοῦ ἐκτίμησις ὡς τῆς ὑψίστης ἠθικῆς. Κατὰ κανόνα δὴλα δὴ ὁ ὀρθολογισμὸς ἠρνεῖτο τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐθαύμαζεν ὁμως τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν. Σήμερον καλύμεθα νὰ ἐκπλαγῶμεν πρὸ τοῦ ἐξῆς φαινομένου: οὐχὶ ἀπλῶς τῆς ἀρνήσεως, ἀλλ' αὐτόχρομα τοῦ χλευασμοῦ καὶ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς. Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ νέα γενεά: τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα τῶν συγχρόνων γυνέων καὶ τέκνων» ἐξεδόθη συλλογὴ μελετῶν συντεταγμένων ὑπὸ τριάκοντα καὶ δύο ἀγγλων καὶ ἀμερικανῶν οὐχὶ ἀγνώστων, πραγματευομένων θέματα οἷα τὰ τῆς μητρικῆς ἀγάπης, τοῦ γάμου, τῆς παιδικῆς ἡλικίας μετὰ τοσαύτης ἀνατρεπτικῆς πάσης ἠθικῆς ἐννοίας ἀναισχυντίας, ὥστε τὸ ὄλον ἔργον νὰ προξενῇ κατάπληξιν διὰ τὴν ἀπροκάλυπτον φραστικὴν γυμνότητα, μεθ' ἧς ἐκλακτίζονται ἰδέαι ὡς ὁ Θεός, ἡ οἰκογένεια, ἡ πατρίς, καὶ εἰ τι ἄλλο ἰδανικὸν ὡς θεσμὸς συνέχει τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων. Καίτοι δὲ αἱ ἐν λόγῳ μελέται ἔχουσι τοιαύτην ἐπιστημοφάνειαν ὥστε νὰ μὴ ἦνε προσιταί εἰς τὸ πολὺ κοινόν, ἀλλ' ὁμως καὶ δι' αὐτὴν τὴν τάξιν

τῶν μεμορφωμένων ἐμφανίζουσι τοιοῦτους ἀγωγούς τῶν δηλητηριῶν τῶν, ὥστε νὰ ἀποβαίνουσι πραγματικῶς ἐπικίνδυνοι. Διότι ἡ σχολὴ αὕτη τῶν τόσοσιν τρυφερὰ καὶ ὠραία ζητήματα τῶν μᾶλλον λεπτεπιλέπτων ἐπόψεων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς πραγματευομένων προπαγαγαὶ διαστῶν ἀνηθικοῦ ἐπαναστάσεως προσεπάθησε νὰ φορτώσῃ τὴν ἐπιστήμην ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ὑψουσῶν ἀπὸ τινῶν κεφαλῶν ὀλεθρίων ἰδεῶν, αἵτινες ἀπειλοῦσι τὴν σταθερότητα τοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον μετὰ τόσοσιν πόνου καὶ μόχθου ἐνεοτερνίσθη ἡ ἀνθρωπότης διὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Ἀπέναντι τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης κατὰ τῆς ἠθικῆς αἰ γνωσταὶ προσπάθειαι τοῦ ρωσικοῦ μπολσεβισμού δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀπόπειραι αὐτόχρημα παιδαριώδεις.

Ἡ ἠθικὴ κρίσις.

Ὅπόσον πράγματι κυριώτατα ἠθικὴ εἶνε ἡ κρίσις ἢ συνέχουσα ἐν ἀγωνίᾳ τὴν σύγχρονον μεταπολεμικὴν ἀνθρωπότητα, μαρτυρεῖ καὶ ἡ περὶ αὐτῆς κρίσις τοῦ διασημοῦ Ἰταλοῦ ἱστορικοῦ Γουλ. Φερρέρο, ὅστις τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν καὶ ἄλλην διατάραξιν εὐρίσκει ἔχουσαν τὴν πηγὴν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν διανοητικὴν σημερινὴν ἀνωμαλίαν. Αἱ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ μικρὸν ἀκόμη μετ' αὐτὸν διευκολύνουσαι τοὺς εὐκόλους καὶ ἀνηθικοὺς ἐν τοῖς πλείστοις πλουτισμοῦσιν συνθήκαι ἐδημιούργησαν—λέγει ὁ ἐπιφανὴς ἱστορικὸς—ἕνα «χιμαρισμόν», τὸ ἐν αὐτῷ δὲ διαστραφέν πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων ἤρχισε νὰ ἐκλαμβάνῃ ὡς δυνατὰς πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐπιθυμίας του, καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς ἐξ αὐτῶν παραλογωτέρας. Ἐντεῦθεν ἐκυριάρχησε μία γενικὴ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ἀσθένεια τῆς ὁποίας σήμερον ὑφιστάμεθα τὰς συνέπειας ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν παντοειδῶν κρίσεων, ὑφ' ἃς ἡ ἀνθρωπότης ἀγωνιᾷ. Τὸ συμπέρασμα περὶ τοῦ πῶς θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐξυγίανσις εἶνε προφανές.

Ἡ τρομερὰ γυνή.

Ἡ ἀνταξία σύζυγος καὶ διάδοχος τοῦ Λένιν χήρα του Ναδέζδα Κρουπσκάγια ὑψώσε πάλιν κατ' οὐτὰς τὴν φωνὴν τῆς καὶ ἐκήρυξεν πρὸς ἐν τελευταίως συγκροτηθέν συνέδριον παιδαγωγικὸν τῆς Μπολσεβικίας ὅτι ἡ ἀντιθρησκευτικὴ διδασκαλία δέον νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς παιδείας. «Ἐφ' ὅσον, εἶπε, συνδέομεν τόσον στενῶς τὴν ὅλην ὑλιστικὴν ἀποψιν πρὸς τὴν θρησκείαν, ἡ ἀντιθρησκευτικὴ προπαγάνδα ἐπιβάλλεται νὰ διαποτίσῃ πλήρως τὸ ἔργον τοῦ σχολείου. Ὅταν τὸ παιδίον κατανοήσῃ τὴν οὐσίαν τῆς φυσικῆς ἐξελιξεως κατ' ἀνάγκην θὰ ἀποβῇ βαθέως ἀντιθρησκευτικόν». Ἡ Σοφία Ζειράχ ἔδωκεν εἰς τὸν ἀνθρώπον πρὸ χιλιάδων ἐτῶν μεταξὺ ἄλλωνπολυτίμων συμβουλῶν καὶ τὴν ἀκόλουθον σοφωτάτην ὡς πρὸς τὴν σχέσιν τοῦ

μετὰ τῆς γυναικός: «Μὴ δῶς γυναικὶ ψυχὴν σου, ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου». Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ἐπ' ἰσῆς σοφὸν τοῦ ἰδίου ἀπόφθεγμα ὅτι «μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός», ἀντιλαμβάνεται τις ὁπόση κακία προῆλθε καὶ προέρχεται ἐπὶ ζῆναι μίᾳ τοῦ ταλαιπώρου ρωσικοῦ λαοῦ ἐκ τῆς μεγίστης κακίας τῆς ἐν λόγῳ χήρας, εἰς τὴν ὁποίαν παρεδόθη ἡ ψυχὴ του καὶ ἐπέτρεψε «νὰ ἐπιβῇ ἐπὶ τῆς ἰσχύος του».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος, συνεδρίασασα δις κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα, διέκοψε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὰς συνεδρίας αὐτῆς ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

—Ὁ Ἀρχιεπ. Καντερβουρίας σεβ. Cosmo Lamba ταξιδεύων ἀνὰ τὴν Μεσόγειον χάριν ἀναφυγῆς καὶ διελθὼν διὰ Φιλήρου εἰδοποίησε τὸν Μακ. Ἀρχιεπισκοπὸν ὅτι ἐπαθύμει νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτόν. Ὅπως δὲ περὶ τὴν 12ην τῆς χθὲς ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ συνανθουόμενος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀλιβιζάτου ἐπίσκεψθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπισκοπὸν καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ ἰκανὴν ὥραν. Καίτοι ἡ ἐπίσκεψις ἔφερε ἀνεπίσημον χαρακτῆρα, κατ' αὐτὴν παρέστησαν καὶ ο. Σεβ. Μητροπολιταὶ Δαγκαδά, Γυθείου, Κορινθίας καὶ Φωκίδος, χορὸς δὲ τῶν μαθητῶν τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς ἔψαλε διάφορα ᾠσματα. Ὁ Ἀρχιεπισκοπὸς ἐξέφρασε τὴν μεγάλην εὐχαριστήσιν τοῦ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, ἀνεχώρησε δὲ μετ' ὀλίγα ὥρας διὰ τὰ Ἱεροσόλυμα.

—Διὰ διατάγματος τῆς 19 Μαρτίου ἐ. ἔ., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ συστάσεως Δ. Ι. Συνόδοις κλπ.» καὶ τὸν νόμον 792 ἄρθρον 2, προτάσει τοῦ ἐπιτῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 86 ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καλοῦνται ὡς τακτικὰ μέλη οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιταὶ, ἐκ μὲν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος οἱ σεβ. Μητροπολιταὶ Γοργυνοῦ καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολύκαρπος καὶ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ, ἐκ δὲ τῶν Νέων Χωρῶν οἱ σεβ. Μητροπολιταὶ Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος καὶ Βελῆας καὶ Κονίτης κ. Ἰωάννης, ἕνα συμπεριλαμβανόμενοι Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ συνοδικῷ μεγάρῳ ἐν ἡμέρᾳ ὀρθοσησομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερ. Συνόδου συγκροτήσονται μετὰ τῶν μελῶν τῆς Δ. Ι. Συνόδου τῆς παρούσης περιόδου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου τὸ κατὰ νόμον δεκατριμελὲς Ἀνώτερον Ἐκκλησιαστικὸν Ἐκαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατὰ τοῦ Μητροπολιτοῦ Κοζάνης Ἰωακείμ κατηγορίας. Ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματός τινος ἐκ τῶν καλουμένων Μητροπολιτῶν καλοῦνται ὡς ἀναπληρωταὶ αὐτῶν οἱ σεβ. Μητροπολιταὶ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνδρέας Ζιχνῶν κ. Ἀλέξανδρος.

— Πρὸς προπαρασκευὴν εἰδικοῦ νομοθετήματος Ἑκκλησιαστικῆς Δικονομίας ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως καταρτισθῆ Ἐπιτροπὴ ἐξ Ἀρχιερέων, ἥτις συνεργουμένη μετὰ τὸ Πάσχα θὰ παρασκευάσῃ τὸ σχέδιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου τοῦ 1914 καὶ ἄλλων μελετῶν.

— Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐδέχθη τὴν προσφύγην τῶν οὐνιτῶν, ἀποφανθὲν ὅτι πρὸς ἀπαγόρευσιν τοῦ νὰ φέρωσι τὴν περιβολὴν τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν καὶ τὰ ἱερά ἄμφια ἀπαιτεῖται νόμος.

— Προχθὲς ἀφίκετο εἰς τὴν ἑδραν αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λευκάδος, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός.

— Κατὰ τὸ τελεσθὲν ἐν Βαλάντοβο τῆς Σερβίας μνημοσύνην τῶν πεσόντων Ἑλλήνων στρατιωτῶν παρέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ἐντολῇ τῆς Ἱ. Συνόδου μετὰ συνοδείας. Τοῦ μνημοσύνου μετέχε καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἰστίπ καὶ Στραωνίτης Βενιαμίν, ἀπόφοιτος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

— Μεγαλοπρεπῆς ἐγένετο ἐν Αἰγίῳ ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεοκλήτου. Χιλιάδες λαοῦ ὑπεδέχθησαν αὐτὸν εἰς τὸν σταθμὸν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν δήμαρχον τῆς πόλεως κ. Πολυχρονιάδην, ὅστις καὶ προσεφώνησε τὸν νέον ἱεράρχην ἀντιφωνήσαντα καταλλήλως. Ἐκεῖσεν ἡ πομπὴ διηυθύνθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς πόλεως, ἔνθα μετὰ δοξολογίαν ἡ Α. Σ. ἐξεφώνησε τὸν ἐνθρονιστήριόν του. Τὴν μεθεπομένην μετέβη εἰς Καλάβρυτα, ὅπου ἔτυχε πανδήμου ὑποδοχῆς, ἀφοῦ δὲ ἐξέβηκε τὰ τῆς ἀποστολῆς του ἀνήλθεν εἰτα εἰς ἁγίαν Δαύραν, ἔνθα ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν τῇ 25ῃ Μαρτίου, περιβληθεὶς τὸν σάκκον τοῦ ἀειμνήστου Παλ. Πατρῶν Γερμανοῦ, δι' οὗ οὗτος ἱερουργήσας μετέδωκε τὰ ἀχραντα μυστήρια εἰς τοὺς ὁπαδούς του καὶ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἀνεπέτασεν. Ἐγκαινιάζων ὁ σεβασμιώτατος τὴν κοινωτικὴν ἀποστολήν του ὤρισε διὰ τὰ γυμνάσια Αἰγίου Καλαβρύτων δύο ἐτήσια «Θεοκλήτεια βραβεῖα» χιλιοδραχμα τὸ καθ' ἓν, ἀπονεμόμενα εἰς τὸν ἕκ του Γερμανοῦ μὲ τὸν πρῶτον βαθμὸν ἀπολυνόμενον χρηστούθη μαθητὴν. Ἐπίσης προσέφερεν εἰς τὸν «Καλὸν Σαμαρείτην» Ἀγίου χιλίας δρχ. διὰ τοὺς πτωχοὺς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα καὶ εἰς Καλάβρυτα διέθεσεν ὑπὲρ ὁμοίου σκοποῦ χρηματικὸν ποσόν.

— Κατὰ τὰς ἐκ Νάξου ἡμετέρας πληροφορίας ὁ πρότινος διορισθεὶς ἐκεῖ ἱεροκλήρυξ πανοσιολ. κ. Κυπριανὸς ὁμιλεῖ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, ἐνώπιον πυκνοῦ ἐκκλησιασματος, πρωτοφανοῦς διὰ τὰ χρονικά τῆς νήσου. Τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθὲν κατηχητικὸν σχολεῖον ἀριθμεῖ περὶ τοὺς 300 μαθητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἱερόθεος εἰς τὰ κηρύγματά του διαρκῶς συνιστᾷ τὴν ἀκρόασιν τῶν κηρυγμάτων τοῦ ἱεροκλήρυκος, τακτικῶς δὲ παρακολουθῶν αὐτὰ ἐνισχύει οὕτω τὴν θρησκευτικὴν τῆς ἐπαρχίας του κίνησιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ Α. Μ., ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου δι' ἐγκυκλίου γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας

Κύπρου γνωστοποιεῖ ἀδελφικὴν παράκλησιν τῆς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως ὅπως καὶ παρὰ τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας κληθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα προληπτικὰ μέτρα, ἵνα μηδεὶς καὶ τῶν ἐν τῷ κλίματι τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κύπρου ὑπηρετούντων κληρικῶν δύνηται νὰ ἀπέρχηται εἰς Ἀμερικὴν ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ συγκαταθέσεως τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, μηδὲ ἐφοδιαζῆται ὅπως δι' ἀδειῶν καὶ ἀπολυτηρίων πρὸς μετάβασιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅταν ὑπάρχῃ ὑπόνοια ὅτι ταῦτα αὐτοῦ μέλλει αὐτοβούλως ἵνα χρησιμοποιήσῃ πρὸς μετάβασιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ καὶ ἀλλαγῶν καὶ ἐκζητήσῃ ἐκεῖ θέσεως ἑαυτῶν. Ἡ Α. Μ. ἐν τῷ γράμματι αὐτῆς τούτῳ ἐπάγεται τὴν δὴλῶσιν «ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐδεμία παρ' ἡμῶν τε καὶ τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν μέλλει ἵνα χορηγῆται ἄδεια δι' Ἀμερικὴν καὶ ὅτι πᾶσα τοῖς ἀποδημοῦσι χορηγουμένη τοιαύτη θὰ χορηγῆται δι' ὠρσμένον ἐν τοῖς ἔξω τόπον διακονίας». Τοῦτο δέ, διότι, καθ' ἃ ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἐπιστολῇ ἀναφέρεται, εἰς τὴν αὔξησιν καὶ ἔντασιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας καὶ συγχύσεως μεγάλως συνετέλουν καὶ αἱ ἔξωθεν μεταβαίνοντες ἐκεῖσε ἱερεῖς καὶ διάκονοι.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ «Συμβούλιον τῶν χριστιανῶν κληρικῶν ἐπὶ κοινωτικῶν ζητημάτων» τὸ ὅπολον περιλαμβάνει ἀντιπροσώπους τῆς τε ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐλευθέρων ἐκκλησιῶν, ἐδημοσίευσεν πρό τιμος ἐνδιαφέρουσαν δὴλῶσιν ἀποσκοποῦσαν νὰ ρίψῃ φῶς ἐπὶ τὸ φλέγον ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ἀγγλίᾳ ζήτημα τῆς κυριακῆς ἀργίας καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν προσήκουσαν κατεύθυνσιν. Τὸ συμβούλιον ὁμολογοῦν ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1780 δὲν εἶνε πλέον ἐφαρμόσιμος ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, φρονεῖ, ἐξ ἄλλου, ὅτι μία ἡμέρα ἀναπαύσεως, καὶ ὡς εὐκαιρία συμμετοχῆς εἰς τὴν κυριακὴν λειτουργίαν, ἀποτελεῖ στοιχειώδες ἀγαθὸν διὰ τὸ ἔθνος. Ὅθεν, ἐπικειμένης τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν δημοσίων κατὰ τὰς Κυριακὰς διασκεδάσεων, παρακαλεῖ τὰ νομοθετικὰ σώματα νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν α) ὅπως ὁ νέος νόμος δεῖξῃ εἰλικρινῆ σεβασμὸν πρὸς τὴν ἔθνηκὴν κληρονομίαν ὅποια εἶνε ἡ χριστιανικὴ Κυριακή. β) ὅπως ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντα ἐκείνων, τοὺς ὁποίους αἱ κυριακαὶ διασκεδάσεις ὑποβάλλουν εἰς ἐργασίαν γ) ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν γένει τὰ δικαιώματα τοῦ κοινοῦ ἐν τῷ συνόλῳ του. Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας κινήματογράφου κατὰ τὰς Κυριακὰς τὸ συμβούλιον παρακαλεῖ νὰ ἀφεθῆ ἡ πρωτοβουλία εἰς τὰς δημαρχιακὰς ἀρχὰς ἢ νὰ λυθῆ ἐκασταχοῦ διὰ τοπικῶν δημοψηφισμάτων. Ὁ γενικὸς ὁμοῦ νόμος δέον νὰ καθορίσῃ τὰ ἐξῆς εἰδικὰ σημεῖα: τὸν ἀριθμὸν τῶν ὥρων καθ' ἃς ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργοῦν κατὰ τὰς Κυριακὰς οἱ κινήματογράφοι τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς αὐτοὺς χρησιμοποιούμενων ὑπαλλήλων. Τὸν ἀγρυσιν ἐλεγχον ἐπὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ἐπιδεικνυομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς ταινιῶν τὴν ἀπαγόρευσιν παντὸς ἐμπορικοῦ κέρδους τῶν κατὰ τὰς Κυριακὰς λειτουργούντων κινήματογράφων, παντὸς δὲ τοῦ νομίμου κέρδους τὴν ἐξασφάλισιν ὑπὲρ

των επίσημως ανεγνωρισμένων φιλανθρωπικών οργανώσεων, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι αι κατά την Κυριακήν κινηματογραφικαί παραστάσεις αποτελούσι διαφήμισιν διά τας των καθημερινών ημερών.

— Η διευθύνουσα επιτροπή του αγγλικού κλάδου του παγκοσμίου ευαγγελικού συνδέσμου διεβίβασε περί τας αρχάς λήξαντος Μαρτίου δήλωσιν των μελών του πρὸς ἀμφοτέρας τὰς ἀγγλικὰς βουλὰς, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ παρά των βουλευτῶν νὰ ἀποδοκιμάσωσι τὸ νομοσχέδιον τὸ καταργοῦν τὸν νόμον τοῦ 1780 καὶ νὰ ἀντιπῶσι κατὰ πάσης ἄλλης ἀποπέρας, ἣτις θὰ ἐπέτρεπε τὰς κινηματογραφικὰς θεατρικὰς καὶ οἰασδήποτε ἄλλας παραστάσεις κατὰ τὰς Κυριακάς. Ἡ κατάργησις τοῦ νόμου 1780—λέγεται ἐν τῇ δηλώσει—θὰ εἶχε διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ὀλέθρια ἀποτελέσματα διότι θὰ ἔτεινεν εἰς τὴν καταστροφὴν ἐνὸς ἐθνικοῦ θεσμοῦ ἀνεκτιμήτου ἀξίας. Ἐν τούτου φαίνεται ὅτι ἡ στάσις τοῦ ἀγγλικοῦ κλάδου τοῦ ἐν λόγῳ συνδέσμου εἶνε αὐστηροτέρα τῆς τοῦ συμβουλίου ἐπὶ των κοινωνικῶν ζητημάτων. Ἐξ ἄλλου τὸ συμβούλιον τῆς «Ἐλευθέρας Ἐθνικῆς Ἐκκλησίας», ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τὰς ὁμάδας των Ἀσυμμορφῶτων, ἐψήφισεν ἀπόφασιν δι' ἣς ζητεῖ παρά τῆς κυβερνήσεως καὶ των βουλῶν νὰ μὴ εισηγηθῶσι καὶ ψηφίσωσι νόμον ὅστις θὰ «ἐξεκοσμίκευε» τὴν κυ-

ριακὴν ἀνάπαισιν καὶ θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἀνάπτυσιν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν παντὸς εἶδους διασκεδάσεωσιν κατὰ τὴν Κυριακὴν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΩΝ

Ἡ γιουγοσλαβικὴ κυβερνησις ἐψήφισε νέον καταστατικὸν νόμον τῆς ἐν τῇ χώρᾳ γερμανικῆς ευαγγελικῆς ἐκκλησίας. Ταύτην ἀποτελεῖ ἡ ἐν Γιουγοσλαβίᾳ λουθηρανὴ γερμανικὴ μειονότης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς ἐν τῇ γερμανικῇ μητρικῇ των γλώσσῃ διδασκαλίας των θρησκευτικῶν ἐν ταῖς δημοσίαις σχολαῖς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πληθυσμοὶ ἐχαρακτήρισαν τὴν συγκατάβασιν ταύτην τοῦ κράτους ὡς πράξιν δικαιοσύνης πρὸς μίαν θρησκευτικὴν μειονότητα, μέλλουσαν νὰ συντελέσῃ τὰ μάλιστα εἰς τὴν ἐν εἰρήνῃ διαβ.ωσίῳ τῆς ἐν τῷ ἄρτισυστάτῳ κράτει εἰς ὃ περιελήφθη μετὰ τὸν πόλεμον.

— Ἐν συναθροίσει λουθηρανῶν ἐργατῶν ὁ πρόεδρος τῆς «Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας» τῆς Βαυαρίας Dr Friedrich Veit ἐδήλωσε τὴν ἀκόλουθον καταδίνην τοῦ «Χριστιανισμοῦ» τοῦ Χίτλερ καὶ των ὁπαδῶν του: «Οἱ ὀρθολογισταὶ ἐργάζονται συστηματικῶς κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὑπάρχουν ὁμῶς καὶ ἄλλαι τάσεις ἐν ἐνεργείᾳ ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν μεταβολὴν καὶ τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ διὰ νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπ' αὐτοῦ τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεθειμένας ἱστορικὰς βᾶ-

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΕΤΟΥΣ 1930

Α. - ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

(Απὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως 30 Δεκεμβρίου 1930)

Ἔσοδα		Ἔξοδα	
Ἐξ ὑπόλοιπον Ταμείου π. χρήσεως κατατεθειμένον ἐν ὄψει παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ	171.106.55	1) Βοηθήματα εἰς ἀπόρους κληρικούς	21.395.—
1) Ἐξ εἰσφορῶν Μασ. Ἀρχιπ. 35.270.—		2) Δι' ἀποφυλακίσεις κρατουμένων	34.366.—
2) Ἐκ τόκων καταθέσεων 619.—		3) Βοηθήματα εἰς ἀπόρους ἀσθενεῖς	3.045.—
3) Ἐξ εἰσφορῶν ἰδιωτῶν κλπ. 36.625.—		4) > > > σπουδαστὰς	25.315.—
4) > > Ἐταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν 9.137.—		5) Ἐνισχύσεις εἰς Φιλ. Ἰδρύμ., Συλλόγ., Ἀσυλὰ	37.075.—
5) Ἐκ προῦπολ. ἰ. Ναῶν καὶ Μονῶν 10.190.—		6) Ἔσοδα γενικὰ (Μισθοί, ἐκτυπωτικὰ δελτίων κλπ.)	16.787.—
6) Ἐκ δίσκων ἐν τοῖς ναοῖς 51.359.—		7) Ἔσοδα κηδείας ἀπόρων	850.—
7) > κληροδοτημάτων 13.725.—		8) Βοηθήματα εἰς διαφόρους ἀπόρους	237.227.—
8) > προστίμων 700.—		9) Διὰ τέλη ἀδειῶν γάμου ἀπόρων	1.225.—
9) > ποσοστῶν 35 ο)ο ἡμέρας Πτωχῶν 193.688.35		10) Ἐνισχύσεις εἰς Ἐνορ Φιλ. Ταμεῖα	3.880.—
10) > > 5 ο)ο Ἐν Φ. Τ. 39.356.10		11) Κατασκευὴ ἐσωρροῦχων κρατουμένων	9.855.—
11) > πωλήσεως διπλοτύπων 1.320.—	391.989.45	12) Ἀγορὰ εἰδῶν προικὸς ἀπόρου κόρης	660.—
		13) Διανομαὶ εἰς εἶδη κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα καὶ Χριστουγέννων	22.568.—
		14) Διανομαὶ βοήθημ. Πάσχα καὶ Χριστουγέν.	51.525.—
		15) Ὑποδήματα καὶ ἐσώρρουχα παιδῶν κρατουμένων γυναικῶν	8.230.—
		16) Κατασκευὴ ἐσωρροῦχων πυροπαθῶν Περιστερίου	7.210.50
		17) Βοήθημα εἰς πυροπαθεῖς Γηροκομείου, λογ. Χριστουγέννων	2.000.—
			483.213.50
			79.882.50
			563.096.—
	563.096.—	Ἐξοδα χρήσεως ὑπόλοιπον εἰς νέον	
			483.213.50
			79.882.50
			563.096.—

Α Ν Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ω Σ Ι Σ

Ἐξοδα	483.213.50
ὑπόλοιπον Ταμείου π. χρήσεως	171.106.55
Ἔσοδα χρήσεως	391.989.45
ὑπόλοιπον εἰς νέον	79.882.50
Σύνολον	563.096.—

σεις του. Το έθνικόν κίνημα, όπερ δσημέραι πλειότερον έπισχύεται, προπαγανδίζει ιδέας αίτινες ανάγκη να προκαλέσουν ζωηράν τήν προσοχήν τών γνησίων χριστιανών. Δέν δέχονται πλέον να άκούουν έν ταπεινώσει τόν λόγον του Θεού, άλλ' έπιθυμούν ν' άναζητούν εις αυτό τò βάθος τής ψυχής σκέψεις καθαρωτέρας, εύγενεστέρας και ύψηλοτέρας, ώς γνωρίζουν να τò πράττουν ή γερμανική ψυχή και τò αίσθημα τò γερμανικόν. Έκ τών σκέψεων τούτων προσπαθούν να πορισθούν τι τò όποιον να όμοιάξη πρòς θρησκείαν ή όποία να λέγεται μέν χριστιανισμός, άλλά να μή ήνε έν τή πραγματικότητι».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Έν τή «Εύαγγελική Γερμανία», κυριώτερω όργάνω του εύαγγελικού γερμανικού τύπου, ό καθηγητής του έν Βέρνη Πανεπιστημίου de Reynold φέρεται άναπτύξας τόν ζήτημα τής μετοχής του Πάπα έν τή Κοινωνία τών Έθνών. 'Ο Πάπας κατ' αυτόν—καλύεται υπό τής διδασκαλίας τής Έκκλησίας του να καταστή μέλος τής Κοινωνίας τών Έθνών, διότι ή πνευματική έξουσία δέν δύναται να άφεθ ή να περιληφθ ή εις τò πλαίσιον τής κοσμικής έξουσίας. Έπειδή όμως σκοποί τινες έκ τών υπό τής Κ. τ. Ε. επιδιωκόμενων εινε οι αυτοί πρòς τούς τής Ρωμαϊκής Έκκλησίας, οίον ή ειρήνη μεταξύ τών λαών, ή

Β. - ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Φιλόπτωχα Ταμεία 'Αθηνών	Εισπράξεις	Πληρωμαί
1) Μητροπόλεως	142.881.50	112.010.60
2) 'Αγ. 'Αθανασίου Θησείου	8.854.70	8.824.30
3) 'Αγ. Αικατερίνης Πλάκας	9.438.—	9.368.—
4) > > Πετραλώνων	6.502.80	7.621.20
5) > > 'Αναργύρων ψυρρή	9.496.30	9.269.—
6) > > 'Αποστόλων Θησείου	9.427.20	9.946.80
7) > > 'Ασωμάτων	12.172.—	12.172.—
8) > > 'Αρτεμίου Γούβας	9.573.—	9.617.15
9) > > 'Αντωνίου Πατησίων	9.159.45	9.026.55
10) Χριστοκοπίδου	9.041.30	8.236.40
11) 'Αγ. Γεωργίου Καρύτση	26.628.50	24.690.—
12) > > Δουργούτη	20.877.—	20.670.—
13) > > Κυψέλης	46.226.65	47.720.35
14) > > Β'. Νεκροτ.	9.870.—	14.435.—
14) Προφήτου Δανιήλ	18.558.10	26.271.—
16) 'Αγ. Δημητρίου 'Αμπελ.	Δέν ύπεβλήθη	
17) > > Ψυρρή	22.055.35	23.667.—
18) > > Διονυσίου 'Αεροπ.	54.024.—	53.850.—
19) > > Ειρήνης	27.891.—	21.189.—
20) > > 'Ελευθερίου	12.062.—	13.678.—
21) > > Ζώνης	33.755.—	31.266.70
22) Ζωοδόχου Πηγής	22.876.—	22.940.—
23) Προφήτου 'Ηλιού	25.171.40	26.388.60
24) 'Αγ. Θεοδώρων	15.218.—	15.694.50
25) Γρ. 'Ιεραρχών	16.187.70	11.523.—
26) 'Αγ. 'Ιωάννου Βουλιαγμένης	7.826.—	7.808.—
27) > > Γαργαρέττας	17.957.80	17.416.—
28) Κ. Θεοτόκου Κολοκυνθούς	1.283.50	1.115.—
29) > > Μοναστηρίου	18.226.—	18.954.—
30) > > Χρυσοσηπλαιωτ.	29.041.—	28.353.—
31) > > Χρυσοκαστρ.	6.638.—	6.845.—
32) > > Κυνοσάρκου	2.475.—	4.203.—
33) > > Ν. Φιλαδεφ.	16.320.40	16.450.50
34) 'Αγ. Κων]τίνου 'Ομοιοίας	21.500.—	19.638.50
35) > > Κολωνού	Δέν ύπεβλήθη	
36) Καπνικαρέας	7.011.—	7.529.50
37) Εύαγγελιστου Λουκά	31.314.60	33.658.50
38) 'Αγ. Λαζάρου Βύρωνος	18.299.60	17.068.20
39) > > Μαρίνης	8.055.50	7.323.60
40) 'Οσίου Μελετίου	7.773.—	7.619.60
41) 'Αγίας Μαρκέλλας	3.673.—	3.360.—
42) Μ. Σωτήρος Συγγροϋ	14.941.80	14.887.—
43) > > Πλάκας	17.970.35	17.161.80
44) 'Αγ. Νικολάου Πεννακίων	40.146.—	37.993.05
45) > > Κ. Πατησίων	12.473.—	12.664.30
46) > > Ραγκαβά	6.404.60	6.970.—
47) > > Νικολάου Φιλοπάππου	5.638.50	6.427.—
48) > > Παντελεήμ. 'Αχαρνών	53.079.—	57.183.—
Είς μεταφοράν	930.974.60	900.703.70

Φιλόπτωχα Ταμεία 'Αθηνών	Εισπράξεις	Πληρωμαί
Έκ μεταφοράς	930.974.60	900.703.70
49) 'Αγ. Παντελεήμ. 'Ιλισσού	12.752.—	12.026.70
50) > > Παύλου	38.460.—	37.903.—
51) > > Πολυκάρπου	2.386.—	3.614.50
52) > > Πάντων Καλλιθέας	5.388.50	5.388.50
53) > > Σπυριδωνος	15.224.75	14.317.20
54) > > Στυλιανού	6.412.—	6.337.—
55) > > Ταξιαρχών Πολυγάνου	26.650.—	27.165.—
56) > > Π. 'Αγοράς	6.057.—	7.011.—
57) > > Τριόδος Κεραμεικού	10.381.—	14.184.—
58) > > Φιλίππου	Δέν ύπεβλήθη	
	1.054.685.90	1.028.650.60
Φιλόπτωχα Ταμεία Πειραιώς		
59) 'Αγ. Τριόδος	44.652.—	52.126.—
60) > > Βασιλείου	55.367.30	49.739.80
61) > > Γεωργίου	Δέν ύπεβλήθη	
62) > > Διονυσίου	26.245.—	25.980.—
63) > > Δημητρίου Ευλοκερατέας	21.736.40	22.815.10
64) > > 'Ελευθερίου	20.332.—	23.185.50
65) > > Εύαγγελιστριας	Δέν ύπεβλήθη	
66) Προφήτου 'Ηλιού	43.091.—	43.405.50
67) 'Αγ. 'Ιωάννου 'Ρέντη	Δέν ύπεβλήθη	
68) > > Κωνσταντίνου	54.170.60	50.367.95
69) Μ. Σωτήρος	23.533.—	23.778.50
70) 'Αγ. Νικολάου	54.186.80	55.163.30
71) > > Παντελεήμ. Ταμπουριών	18.193.80	14.779.—
72) > > Σοφίας	27.267.—	28.493.60
73) > > Σπυριδωνος	69.530.—	74.884.50
73) 'Υπαπαντής	11.304.50	13.306.—
	1.524.895.30	1.511.743.95
Φιλόπτωχα Ταμεία Περιχώρων		
75) 'Αγ. 'Αποστόλων Τζιτζιφών	6.488.—	5.480.—
76) > > 'Αλεξάνδρου Π. Φαλήρ.	23.766.60	24.439.35
77) > > Δημητρίου Μπραχαμί	3.612.—	3.511.—
78) > > Γεωργίου Κηφισσίας	10.932.—	7.795.60
79) > > Δημητρίου	7.163.—	6.206.—
80) > > Ν. Φαλήρω	13.173.90	13.188.90
81) > > Κων]τίνου 'Ηλιουπόλεως	10.712.20	9.737.80
82) Κοιμ. Θεοτόκου 'Αμαρουσίου	8.533.60	8.712.60
83) Μαρ. Σωτήρος Κηφισσίας	8.828.—	7.853.45
84) > > Καλλιθέας	11.588.80	11.379.85
85) > > Μοσχάτου	Δέν ύπεβλήθη	
86) Μυρτιδιωτίσσης	9.368.50	8.440.—
	1.639.061.90	1.618.988.50
Γενικου Φιλοπτώχων Ταμείου		
'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών	391.989.45	433.213.50
Γενικόν 'Αθροισμα	2.031.051.35	2.102.202.—

Έν 'Αθήναις τή 31η Δεκ]βρίου 1930

Ό Πρόεδρος του Γεν. Φιλ. Ταμείου
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ό Ταμίας
ΑΛΕΞ. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

Ό Λογιστής τής 'Αρχλής
ΤΑΚΗΣ ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

διεθνής διαιτησία, ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν καταναγκαστικῶν ἔργων, τῆς σωματεμπορείας, πρὸς πραστανίαν τῶν παιδῶν, πρὸς διεθνῆ συνεργασίαν κλ. εἶνε δυνατὴ μία στενὴ τῆς 'Αγίας 'Εδρας μετὰ τῆς Κ. τ. 'Ε. συνεργασία, ἣτις μᾶλλον θὰ προσέδιδεν ἀξίαν εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῆς καὶ θὰ ἠῤῥξανε τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς παρὰ τοῖς λαοῖς. Δὲν ἀποκλείεται λοιπὸν ἐπειπε—νὰ ρυθμισθῶσι τὰ πράγματα οὕτως ὥστε νὰ ἀντιπροσωπευθῆ ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία διὰ μονίμου ἀποστολῆς παρὰ τῆ Κ. τ. Ε., ἐπιφορτισμένης νὰ συνεργάζηται μετὰ τῶν ὑποεπιτροπῶν ἐν τῇ ἐκζητήσει τῆς λύσεως τῶν ἠθικῶν προβλημάτων, ὅποια τὰ προμνημονευθέντα.

—Περὶ τὰς 200,000 ρῶσοι ἐξόριστοι καὶ πρόσφυγες ἐσχημάτισαν ὀλόκληρον συντεταγμένην ἀποικίαν περὶ τοὺς Παρισίους, ὡς τι κράτος ἐν τῷ ὅποιῳ καὶ διὰ τοῦ ὁποῦ μετὰ ζήλου σώζεται καὶ τηρεῖται τὸ προσοβητικὸν καθέστωσ καὶ τὰ ἰδεώδη του, δι' ὧν ἀνατρέφονται τὰ τέκνα των. Ἰδρύθησαν ἐν τῇ ἀποικίᾳ ταύτῃ διάφοροι σχολαί, ναοί, στρατιωτικαὶ ἐταιρεῖαι καὶ ποικίλα ἄλλα σωματεῖα κοινωνικὰ ὀργανώθησαν, ὡς καὶ παιδικὸι κῆποι, ἀριστοκράται δέ, ἔμποροι, ἐπιστήμονες, ἐργάται καὶ στρατιῶται συνετάχθησαν εἰς πολιτείαν ὑπομνησκουσαν τὴν προπολεμικὴν Ῥωσίαν. Ἡ πολιτεία αὕτη καίτοι δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως ἐπίσημον κράτος οὔτε ἐν γένει ἔχει ἐπίσημόν τινα χαρακτῆρα, ἐν τούτοις ἔχει τὰς ἀρχὰς τῆς: ὁ τῆς προσοβητικῆς Ῥωσίας ρῶσος πρεσβευτῆς Μακλάκωφ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναγνωρίζηται καὶ νὰ δοῖ ὡς ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς ρωσικῆς παροικίας ἔχων εἰδικὰ γραφεῖα ἐνθα τηροῦνται τὰ ἀρχεῖα τῆς πρὸ τοῦ 1918 ρωσικῆς πρεσβείας, εἰδικὸς δὲ γενικὸς ρῶσος πρῶξενος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκῆ τὰ παλαιὰ του καθήκοντα. Οἱ ρῶσοι ἐν Παρισίοις ἔχουσι τρεῖς ναοὺς καὶ ἓνα καθεδρικόν, καὶ μίαν θεολογικὴν σχολήν, ἣς στερεῖται ἡ σημερινὴ ὀρθόδοξος Ῥωσία. Ἐκ τῶν σωματείων τῆς παροικίας ταύτης τὸ σπουδαιότερον καὶ μείζονα ἐπιρροὴν ἀσκοῦν εἶνε ἡ «Ἐνωσις τῆς Καλλιπόλεως», ἀποτελούμενον ἐκ τῶν βετεράνων τῆς στρατιᾶς Βράγγελ. Ὁ μυστηριωδῶς οὐ πρὸ πολλοῦ ἐξαφανισθεὶς στρατηγὸς Κουτιέπωφ ἦτο ὁ ἀνεγνωρισμένος ἀρχηγὸς τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐθεωρεῖτο ἡ κεφαλὴ τῆς ἐν Παρισίοις ἀντικομμουνιστικῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως.

—Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ καταρτισθεῖσα ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς πρεσβυτεριανῆς ἐκκλησίας ἐν Πίτσμπουργ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ κινηματογραφικοῦ ζητήματος ἀπεφάνθη ὅτι ἡ χυδαῖότης, ἡ ἀηθικότης, καὶ ἡ τεχνικὴ τοῦ ἐγκλήματος κινηματογραφικῶν τινῶν ταινιῶν εἶνε τόσοσ ἐκδηλοί, ὥστε αὐταὶ ἀποτελοῦσι πραγματικὸν κίνδυνον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἠθικὴν.

ΝΕΑΙ ΕΚΛΟΣΕΙΣ

Γεωργίου Π. Ἀναγνωστοπούλου Καθηγητοῦ τῆς Γλωσσολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Ἡ λατινικὴ γλῶσσα. Ἀθῆναι 1931.—Ἡ μελέτη αὕτη, ἐν ἣ ἐκτίθεται ἡ ἐξιστόρησις τῆς λατινικῆς γλώσσης, καταρτισθεῖσα διὰ τὴν «Μεγάλῃν Ἐγκυκλοπαιδείαν», ἀποτελεῖ ἐν μέρει ἐπιτομὴν τῶν πανεπιστημιακῶν παραδόσεων τοῦ διαπρεποῦς γλωσσολόγου, συντεταγμένη δὲ μετὰ βαθείας τοῦ θέματος γνώσεως ἐπὶ τῇ βάσει πλουσιωτάτης βιβλιογραφίας θὰ συντελέσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν διαφώτισιν τῶν παραγνωριζόντων τὴν σημασίαν τῆς γλώσσης ταύτης διὰ τὴν ἀνθρωπιστικὴν μέρφωσιν.

Π. Ζερβοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Νεώτερα ἀντιλήψεις εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν φιλοσοφίαν. Ἀθῆναι 1931.

Ἐπαφὴ ἀγγλικανῶν καὶ ὀρθοδόξων. Ἀλεξάνδρου 1931.—Ἐν τῷ τευχιδίῳ τούτῳ ἀναδημοσιεύονται ἐγκρίσει τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐκ τοῦ «Πανταίου» τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς μετὰ τῶν ἀγγλικανῶν καὶ ὀρθοδόξων ἐν Αὐονδίῳ διασκέψεως μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν περὶ αὐτὸν ἱεράν σύνοδον καὶ τῆς ἐπ' αὐτὸ συνδικῆς ἀποφάσεως.

Κωνσταντίνου Δουβονιῶτου τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας. Ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ὡς φοιτηταὶ τοῦ ἀρχαίου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐντολῇ τῆς Συγκλήτου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 30 Ἰαν. 1931 ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τῷ κατ' αὐτὴν μνημοσύνῳ τῶν εὐεργετῶν, δωρητῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀθῆναι 1931.

«Θεολογία». Ἐξεδόθη τὸ λγ' τεῦχος τῆς «Θεολογίας» (Ἰαν.—Μάρτ.) οὗ τὰ περιεχόμενα εἶνε: **Β. Ἀντωνιάδου** Ὁ Ἰὼβ κατὰ τὸ ἑβραϊκόν. **Κ. Ι. Δουβονιῶτου**, Φιλοθέου Κ) ὡς τρεῖς λόγοι ἀνέκδοτοι εἰς τοὺς μακαρισμοὺς. **Ἀρχιμ. Ἀγαθαγγέλου Σηρονχάκη**, Αἱ σύνοδοι τοῦ Γερολάμο Λάντο λατίνου ἀρχιεπισκόπου ἐν Κρήτῃ. **Φαναριοφρασάων Ἰεζεκιήλ**, Ἱστορικὰ σημειώματα περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Κορώνης. **Β. Α. Μυστακίδου** Δύο ἀρχιεπίσκοποι Ἀχριδῶν. **Πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρονίου**, Ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ὑμνογραφίᾳ.—Κριτικὸν καὶ βιβλιογρ. δελτίον.

Τιμοθέου Ἀναστασίου μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, Γράμμα παραινετικὸν ἀποχαιρετιστήριον πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. Ἀθῆναι 1931.—Διὰ τοῦ γράμματος αὐτοῦ τούτου ὁ σεβασμιώτατος ποιμενάρχης τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων τὸ μὲν ἐπεξηγεῖ εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ τοὺς λόγους οἵτινες ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦ ποιμαντορίας παραίτησιν, τὸ δὲ ἀποχαιρετῶν τὸ ποίμνιον του λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ ἀπειθῆνη πατρικὰς ὑποθήκας πρὸς τοὺς μοναστὰς τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ μονῶν, πρὸς τὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον καὶ πρὸς τὸν λαόν. Τὸ γράμμα εἶνε μεστόν ἀγάπης πρὸς τὸ τέως ποίμνιον τῆς Α. Σ. καὶ πλήρες ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜῆΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 30. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΔΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΔΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 30. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἐμβάσματα καὶ διεκπεραιώσιν: Γραφ. Δ.Ι.Συνόδου
Διὰ τὴν λύνταξιν: Μοσχονησιῶν 12α

Τύποις «Φοῖνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44, — Ἀθῆναι